

[Gert Petersen.]

man skal styrke det statslige olie- og gassel-skab, at man skal sørge for, både at samfundet mere og mere overtager langtidskontrakter, altså selve forsyningen, at samfundet selv bygger sine raffinaderier, og at samfundet også overtager den størst mulige del af distributionsnettet. Men det må ske gradvis, og det må ske igennem en udbygning af statslige institutioner med det formål for øje, at samfundet her og nu i langt højere grad går ind i anskaffelse, lagring og distribution af energi, herunder naturligvis både olie og kul. Og på et vist tidspunkt, når man er nået tilstrækkelig langt og dermed har sikret, hvad skal vi sige, grundlaget for en dansk forsyning, så kan man med langt større held gennemføre et forslag som det her omtalte. Men der er tale om en gradvis proces. Der er tale om en proces, som må tage nogle år. Under alle omstændigheder synes vi, at det ville være godt, om det statslige selskab, der allerede findes i dag, gik ind i langt højere grad ikke bare i forsyninger, men også i oplagring, i raffinaderivirk-somhed og i distributionsvirk-somhed, sådan at der blev skabt en samfundsmæssig konkurrence til de private selskaber, og sådan at der blev skabt ligesom en samfundsmæssig basis for olieforsyningen. Vi mener, at det her og nu er problematikken.

Ninn-Hansen (KF):

Vi må selvfølgelig afvise forslaget. Det første punkt er ikke alene forkert, men også kolossalt dyrt, når man tænker på de erstatninger, der skal betales for de ekspropriationer, man vil foretage. Og hvordan i alverden man vil skaffe midlerne hertil, får vi jo ikke meget besked om. Det andet punkt om lønspørgsmålet er overflødig. Det vedrører jo ikke beslutningsforslaget. Og det tredje punkt med disse olielagre er trods alt for vittigt. Hvis det blev en verdensbegivenhed, ville der jo, for at tage et helt tilfældigt sted, f. eks. Sovjetunionen, blive en kolossal bilkørsel, når alle disse olielagre blev frigivet til de civile formål. Selv om det er et stort land, tror jeg, det ville blive lidt for tæt. Vi må altså afvise forslaget.

Honoré (KrF):

Dette forslag må vel forstås som en af de alternative energiplaner fra de partier, der er modstandere af den energiplan, som regeringen har fremlagt, og som et antal partier har udtrykt sig velvilligt over for. Det er meget in-

teressant at se sådanne alternative energiplaner bl. a. fra de partier, der er modstandere af indførelsen af kernekraft i Danmark. Det giver et sammenligningsgrundlag.

Denne alternative energiplan, hvorigennem det kommunistiske parti vil løse energiproblemet i Danmark, må desværre betegnes som ønsketænkning af værste slags. Vi får ikke løst energiproblemet, vi får ikke mere energi ved at nationalisere energiforsyningen i dette land, vi bliver eventuelt mere afhængige af de østeuropæiske landes energileverancer, men deri ligger ikke nogen løsning af energiproblemet. For det andet har det kommunistiske parti ikke tænkt sig at oplyse, hvordan vi skal få finansieret de erstatningskrav, der vil komme på grund af disse ekspropriationer.

I det kommunistiske partis alternative energiplan påstås det, at der er visse lande, hvorfra vi kan få energileverancer, lande, hvis handel med energiprodukter ikke er præget af profitmotiver, og jeg vil gerne bede det kommunistiske partis energipolitiske ordfører oplyse, hvilke lande der i deres handelspolitik ikke har sådanne profitmotiver. Hvis der tænkes f. eks. på de kommunistiske lande i Europa, vil jeg da lige bemærke, at dengang vi fik oliekrisen og prisen på energiprodukter steg, da steg prisen på de polske kul, og så vidt jeg ved, er prisen på den sovjetiske olie også steget betragtelig.

Wilhelm (VS):

Jeg skal være så venlig at se bort fra forslagets ambitiøse titel, som der selvfølgelig ikke er nogen som helst dækning for, altså dette med løsning af energiproblemet.

Forslaget går jo ud på statsovertagelse af en række ting, og der er ingen grund til at lægge skjul på, at der mellem VS og DKP er en meget forskellig opfattelse af hensigtsmæssigheden og virkningen af statsovertagelser i dette samfund, som også hænger sammen med vores opfattelse af staten. Det, at det absolut skulle være til fordel for den brede befolkning, eller hvad man nu skal kalde det, at få statsovertagelse af det ene og det andet, er vi ikke ubetinget overbevist om. Statsovertagelse sikrer efter vores mening ikke i sig selv nogen magtfor-skydning, således at der kommer mere indflydelse på disse ting til befolkningen i almindelighed.

Der ligger også efter vores vurdering en for stor tyrkertro på, at den offentlige sektor, det være sig staten, kommunen, eller hvad det nu